

ønske at omtale, men jeg skal saa godt som forbigaa det for ikke at lægge alt for stærkt Beslag paa det høje Tings Tid. § 8 vilde jeg ogsaa have udtalt mig om, men da den højtærede Landbrugsminister saa udførlig har udtalt sig derom og sagt, at han mer eller mindre er Modstander af denne Paragraf, skal jeg kun erklære, at jeg kan være fuldstændig enig med ham heri. Jeg tror, det kan blive en Byrde, som vi ikke absolut skulde lægge paa disse smaa Kommuner, at paalægge dem at oprette Kontrolstationer eller kommunale Slagtehus, hvis de ikke selv ønske det. Ligeledes kunde jeg have ønsket at omtale § 12. Der er sikkert meget i denne Paragraf, der trænger til at efterses, den kan gerne komme til at virke forstyrrende i mange Forhold; men jeg skal ogsaa lade dette ligge, det vil jo blive overvejet i Udvalg.

Derimod forekommer det mig, at det, som i alt Fald efter min Mening vil blive det vanskeligste at komme over ved nærværende Lovforslag, er det finansielle Spørgsmaal. Jeg siger ikke herved til den Udgift, § 3 stiller i Udsigt, til Dyrslæger, som jo blive at ansætte af Staten; deres Lønninger kunne vel ikke være anderledes, end de her ere fastsatte. Jeg tænker derimod mere paa den Understøttelse, som efter § 13 vilde blive at yde til enkelte Kommuner eller til andre, der mulig ville komme til at faa denne Understøttelse i Stedet for Kommunen. Der blev i Gaar fra det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Lohmann) allerede peget paa et ejendommeligt Forhold paa Fyn. Jeg kan ikke undlade ganske kort at berøre dette. Som det ærede Medlem fremhævede, købte for 3 Aar siden et stort Andelsselskab det kommunale Slagtehus med Kødkontrollen og maatte betale en meget høj Pris derfor af Hensyn til den Indtægt, det havde vist sig, at denne Kontrol havde givet, og ikke alene af Hensyn til den Indtægt, den gav i Øjeblikket, men af Hensyn ogsaa til den eventuelt større og større Indtægt, som det forventedes, den vilde give, hvad ogsaa fuldt ud har stadfæstet sig, idet det har vist sig efter de meddelte Oplysninger, at Indtægten er stegen aarlig med 2 à 3,000 Kr. Nu er det jo givet efter Lovforslaget, hvis det bliver vedtaget, at dersom denne friere Indførsel mellem Byerne mulig vilde faa den Indflydelse, at der blev indført en hel Del ud fra andre Byer eller fra mindre Slagterier uden for Odense Kommune, saa vil der selvfølgelig blive slagtet mindre paa

Odense Kommunes Slagtehus og saa vilde der selvfølgelig ogsaa blive mindre Indtægt for det Andelsselskab, som nu ejer denne Institution. Jeg ser ikke rettere, end at efter § 13 vilde det blive dette Andelsselskab, der vilde faa den Erstatning, som ellers tilkommer de Kommuner, der eje det offentlige Slagtehus. Men selv om det nu er rigtigt, at dette vilde tilfalde Andelsselskabet, saa vil dette dog under alle Omstændigheder lide et Tab, idet det bliver afskaaret fra at faa Del i den større Indtægt, som utvivlsomt vilde være bleven ved at følge med denne Kontrolinstitution, navnlig af den Grund, at Byen rimeligvis vil blive ved at vokse, og ogsaa af den Grund, som det ærede Medlem i Gaar nævnte, at Landslagterne langt inde fra Landet komme til Kontrolstationen for at faa deres Kød undersøgt. Dette er jo et ret ejendommeligt Forhold, og naar jeg omtaler det udførligt, er det fordi jeg ønsker, at det eventuelle Udvalg ogsaa skulde tage dette under Overvejelse. Jeg ser, som sagt, ikke saa meget paa den Sum, der vil blive at udrede i Erstatning til Kommunerne; det vanskeligste vil blive at kunne afveje den Understøttelse, der skal gives til Kommunerne, saaledes at der sker saa nogenlunde fuld Retfærdighed til alle Sider.

Af de meget stærke Argumenter mod Lovforslaget, som bleve fremførte af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), var der maaske en Udtalelse, som faldt adskillige for Brystet, og det var den, at det vilde ødelægge vor Pølsefabrikation. Jeg ser nu ikke, at det ærede Medlem har ganske Ret heri. Er der noget her i Landet, som trænger til et grundigt Eftersyn, er det vistnok Pølsefabrikationen, det ere vist alle enige om. Det vilde dog i alt Fald blive et meget stort Tal af Slagterier eller Udførselssteder, der vilde faa Lov til at eksportere denne Vare, og jeg ser ikke, der er noget i Vejen for, at inden for Landets egne Grænser ogsaa Kød af anden Klasse vilde kunne benyttes til Pølsefabrikation. Hovedsagen er den, at intet som helst, hverken første eller anden Klasses Kød, kommer til at sejle under falsk Flag. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det er en sund Tanke, der gaar igennem dette Lovforslag. Der er sikkert meget, der trænger til at efterses og mulig forandres for ikke at komme til at gribe altfor forstyrrende ind i bestaaende Forhold, men jeg ser ikke rettere, end at de Veje, her ere paapegede, ere farbare og pege i den rigtige Retning.